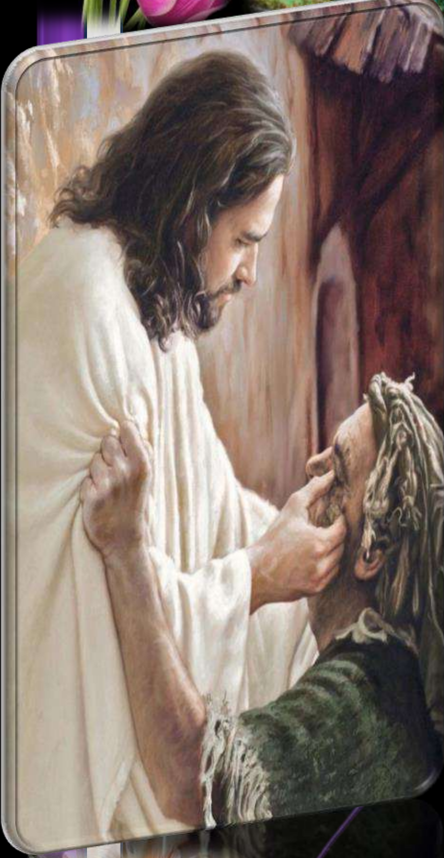
விழி வழி வந்த விசுவாசம்

Pax Ravichandra

pax.ravichandra@gmail.com

+94763223960

16-6-2025

🌿 The Light That Touched the Blind 🌿

Introductory Poem

In shadows deep, a soul once dwelled,
By birth condemned, by men repelled.
Not sin, nor fate, but grace was near—
A healing hand, a Word made clear.

Clay from earth and breath divine,
Touched his eyes with sacred sign.
“Go,” said He, “and wash, believe”—
From dust and faith, new sight receive.

The blind man saw, the proud grew dim,
For inner light had visited him.
More than sight, a truth was given:
The Christ who heals, the Light from heaven.

இன்பமே சூழ்க-எல்லோரும் நலமே வாழ்க
எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
Pax Ravichandra-16-6-2025

விழி வழி வந்த விசுவாசம்

அந்தகர் துன்பம்

ஒளியிழந்த விழிகள் இறை தந்த வரமாக
கலையாத இருளில் ஓயாத ஆயுட் சிறை வாசம்
சாபமா? முன்னோரின் பாவமா?-ஊராரின்
உபதேசம் அந்தகருக்கு எரிநரகான உபநியாசம்

இரத்தல் வாழ்வாதாரமானது, நாளும், பொழுதும்
கோலோடு நடத்தல், ஏழையின் சோக வாழ்வானது
கோலோ இணைபிரியாத் துணையானது-இறைமகன்
தரிசனம், அந்தகனின் வாழ்நாள் தவமானது

ஒளியிழந்த விழிகளால்
இரவும், பகலும் ஒன்றான சாபம்,
உலகைக் காணாத பாவம்-எரியும் தீபம்
இவன் வாழ்வில் வேண்டாத வரம்

கண்காணாத இறைவனை நினைந்துருகும் நெஞ்சம்
ஒரு சாண் வயிற்றுக்காய் காணாத
மனிதரிடம் கை நீட்டி இரந்து கெஞ்சும்
விழி காண ஒளியே தேடிடும் பெருஞ்செல்வம்.

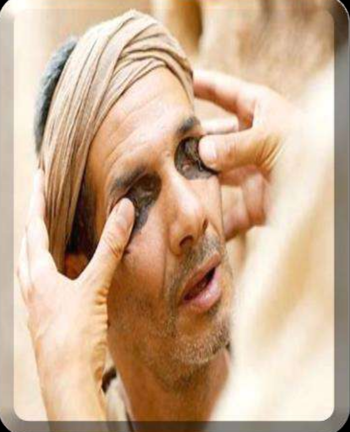
பாதையோரம் கூடு கட்டிய அந்தகன்
பார்க்கும் விழிகளை மூடி வைத்த வித்தகன்
பாதை வழி வந்த சத்தியன்
வழியும், உண்மையும், வாழ்வுமான நித்தியன்

கோலே வழியாகிக் குழி தவிர்க்க,
விழிகளோ இருளாகி ஒளி மறைக்க
மொழிகளோ இரத்தலாகிப் பசி தணிக்க,
சுமையான வாழ்வால் நடைப்பிணமான மனிதன்

வாழ்வே இருளாகி நம்பிக்கை நலிந்த
நூலாகி- காற்றடிக்கும் திசையெல்லாம்
புழுதியில் அல்லாடும் கயிறறுந்த பட்டம்
விதி வகுத்த சதியோ? நியதியோ?

இரத்தலோ இழிவு, இரக்கமோ மனிதரிடம்
கடுகளவு, சுமையான வாழ்வு
சோர்வின்றிக் கூவியழைத்தும் வராத சாவு
கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்

கேள்வியும், வேள்வியும்

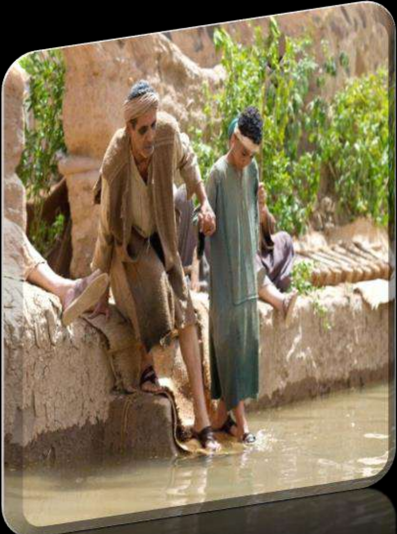

இளைஞனைக் கண்ட சீடர் மனமும் இளகிட
பணிந்தே குருவிடம் வினவினார்-ஐயனே
அந்தகராய்ப் பிறந்ததற்கு இவர் புரிந்த பாவமோ?
இல்லை பெற்றோர் புரிந்த பாவமோ காரணம்?

பெற்றோர் புரிந்த குற்றமுமல்ல, பிறந்தவர்
புரிந்த பாவமுமல்ல- இறைமகன்
மாட்சிக்கு இவரும் ஒரு சாட்சியம்-இறை
லீலை மானுடம் அறியாத பரகசியம்

கருணையோடு கூர்ந்து நோக்கிய கண்கள்,
உமிழ் நீரால் மண்ணில் சேறுண்டாக்கி, விழிகளில்
பூசி சென்று கழுவும் சீலோவாம் குளத்தில்
இருள் கழியப் புதிய உதயம் காண்பீர்

மொழிந்த வார்த்தையில் ஒலித்த உறுதி
நம்பிக்கையளிக்க கழுவிய விழிகளில்
ஒளி பிறந்து காட்சிகள் தெரிய
நெஞ்சுருகி இதயம் இறை துதிபாட
ஆனந்தக் கண்ணீரால் பனித்த விழிகள்

பரிவான மொழியும், பாசமான தொடுகையும்
நெஞ்சைத் தொட, கண்கள் ஒளி பெற
கதிர் கண்ட மலர்போல் பூத்த விழிகள்
கானக்குயில்போல் பாடும் மொழிகள்

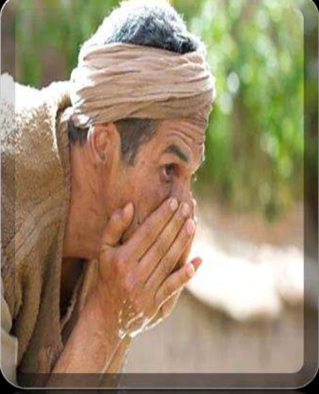
அற்புதம்

கண்டவர் மொழிந்தார்-நம்மோடு
இரந்த பிறவிக் குருடர் இவரன்றோ,
நடந்ததும் பேரதிசயமன்றோ?

அறிந்த பரிசேயரும் ஆவலோடு வினவிட,
நடந்த நிகழ்வை இளைஞனும் வியந்து கூறி,
காரிருள் நீக்கி கருணையால் ஏழைக்கு-விழி
தந்த பெருமான் இறைவாக்கினரே புகழ்ந்திட
குமுறிய நெஞ்சம் இகழ்ந்தது.

திருச்சட்டம், ஓய்வு நாள் புனிதமானது
மதியாமல் அவமதிக்கும் மனிதனும் புனிதனோ?
கடிந்தவர், பெற்றோரை அழைத்து நடந்த
பேரதிசயம், உண்மையா? வினவினார்.

பிறவிக்குருடன் எம்மகன்- இன்றோ
பார்வை பெற்று ஒளியைக் காண்கிறான்,
இருண்ட வாழ்வு -இன்றோ ஒளியால்
மலர்ந்திட-உலகைக் காண்கிறான்

நல்லது, கெட்டது நாலும்
அறிந்த இளைஞன் அவன்: நடந்ததை
அவனிடமே கேளுங்கள் அஞ்சி புத்தி
சாதுரியமாய் விடை பகிர்ந்த உறவு

பிறவியிலே ஊனமான விழிகள்,
இருள் அன்றி ஏதுமறியாத
என் விழிகள்-இரத்தல்
அன்றி ஏதுமறியாத என் மொழிகள்

இரந்து வாழ்தல் வாழ்வான சாபம்
இன்று ஒளி காண விழிகள்
தந்த பெருமானால் நீங்கிய சாபம்
வாழ்விலே ஆனந்த அபிஷேகம்

உண்மையை உரைத்த இளைஞனின் உறுதி
மதவாத மனங்களை காயமாக்கிய சேதி
பாவி நீ பாடம் கற்றுத் தருகின்றாயா,
இறுமாப்போடு இகழ்ந்து பரிகசித்த அநீதி

அகப் பார்வை

இளைஞனைக் கண்ட இளையபெருமான்
மனுமகனிடம் நீர் நம்பிக்கை கொள்கிறீரா?
யார் அவர்? கூறும் நம்பிக்கை கொள்கிறேன்
நீர் காண்பவரே அவர்

உம்மைக் காணவோ அந்தகனாய்
என் தவம், உம்மால் பார்வை பெற,
நீர் ஈந்ததோ பெரு வரம்-போற்றிப்
புகழ்ந்து தாள் பணிந்த உள்ளம்

உம்மால் ஒளி கண்ட விழிகளும்
இறை ஒளியை கண்டனவே என்னே
அருள்வரம்!- இறைவனைப்
போற்றியவர்-இயேசுவைத் தொழுதார்

துதியும் தோத்திரமும்

கதிர் கண்ட மலர்கள்போல் கண்கள் பூத்தாட
உதயம் கண்ட புள்ளினமாய் இதயம்
கூவிக்களிக்க-விழிகளில் ஆனந்தப் பனி
பரமனைப் போற்றிய பக்தனின் நன்றி மொழி

ஒளி பெற்று வழி கண்டு கோலும் கை நழுவ
வழியும், உண்மையும், வாழ்வுமானவன் தந்த
புது வாழ்வு நெஞ்சில் இனிக்க -தாய்ப்
பசுவைத் தொடரும் கன்றாய் இளைஞன்

கண்கள் மலரக் காட்சிகள் தெரிந்திட,
இரந்து வாழ்ந்த இழிவாழ்வும் கனவாய்,
கலைந்து பழங்கதையாய்ப் போனது

புதுப்பொழுது புலர்ந்திட,
ஒளி தந்த இறைமகனைக் கண்டு-
உள்ளம் நன்றியால் பொங்கும்
பூம்புனலாய்ப் பூரித்தது

உயிரும் மெய்யும் ஒன்றாய்ச் சிலிர்த்திட
மலர்ந்த விழிகளில் ஆனந்தக் கண்ணீர் தூமித்திட
நன்றிப்பெருக்கால் விம்மிய இதயம்
நாதன்தாள் போற்றி வணங்கிய மனிதம்

நான் உலகில் இருக்கும்வரை
நாமே உலகின் ஒளி

பார்வையற்றோர் பார்வை பெறவும்,
பார்வையுடையோர் பார்வையிழக்கவும்,
நான் வந்தேன் இயேசு மொழிந்திட
நாம் என்ன அந்தகரா? கொதித்த பரிசேயர்

அந்தகர் பார்வை பெறுதல் அரிதன்று,
ஆணவக் குருடர் பார்வை பெறுதல் அரிதிலும்
அரிது, அந்தகராய் இருந்திருந்தால் உண்மை
புரிந்திருக்கும்-அகப்பார்வை கிட்டியிருக்கும்

ஆணவத்தில் நிலைத்து மதப்போதையில் தள்ளாட
அறிவு கண்களை மறைக்கும்: மாறாத
இருள் அகத்தில் நிலைத்திருக்க, உண்மை
எட்டாத நிலவாகும், கிட்டாத கனவாகும்

கண்களிருந்தும் உண்மையைக்
காண மறுப்போரே குருடரே-
செவிகளிருந்தும் -உண்மைக்குச்
செவிகொடாதோரே செவிடரே

இரக்கத்தை புறந்தள்ளி திருச்சட்டத்தை
ஏந்திப் போற்றும் கல்நெஞ்சம்
கண்ணெதிரே உண்மையின் ஒளி ஒளிர்ந்தும்
காணாத மதவாத நயவஞ்சகம்

வேதம் சுமந்திடும் -மதவாதக்
கழுதைகளுக்கு இறை நாதம்
புரியாது, அன்பின் நாதம்,
ஆணவம் கேளாத தேவ சங்கீதம்

காலம் கடந்த இறைவனுக்கு,
கருணை புரியக் காலநேரமேது?
அன்பிற்கு மதமேது? ஓய்வு நாள்,
வேலை நாள் பிரிவினையும் ஏது?

மண்ணால் மனிதனைப் படைத்த இறைவன்,
மண்ணோடு உமிழ்நீரைக் கலந்து களிம்பாக்கி
கண்களைத் திறக்கும் அருமருந்தாக்கி
சீலோவாம் குளத்தில் கழுவ வேண்டிய மனுமகன்

சீலோவாம் என்றால் அனுப்பப்பட்டவர்
அந்தகனோ விசுவாசி, வார்த்தைக்குப்
பணிந்திட, வாழும் ஒளியாய் மனுமகனைக்
காண விழி பெற்ற புது மனிதன்

மனிதன் அப்பத்தினால் மட்டுமல்ல
இறை வார்த்தை ஒவ்வொன்றாலும்
வாழ்கிறான், உமிழ்நீராய் வார்த்தையின்
உருவகம், நடந்ததோ அற்புதம்

மண்ணோடு வார்த்தை கலந்திட அந்தகர்
பார்வை பெற்றது குணமளித்தலான புதுப் படைப்பு:
மண்ணால் மனிதனைப் படைத்த இறைவனாய்
மனுமகன், புரிந்த மனங்களில் பூரிப்பு

விழி பெற்றவர் கண்டதோ மனுமகன்
அகப் பார்வை பெற மனுமகன் புரிந்ததோ
அதிசயம், விழியிருந்தும் ஒளி காணாத
அந்தகராய் மதவாதப் பரிசேயர்-
மதங் கடந்த மகா யோகியாய் மனுமகன்

விழியிழந்தவர் மனிதரிடம் இரந்தார்
விழிபடைத்தவர் இறைவனிடம் இரந்தார்
இருப்பவர் இரந்ததோ பொன், புகழ்,
இல்லாதவர் இரந்ததோ இறை புகழ்

எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
இன்பமே சூழ்க-எல்லோரும் நலமே வாழ்க
யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகமும்
Pax Ravichandra-16-06-2025

~~~~~~

The healing of the blind man using spittle and clay, followed by washing in the Pool of Siloam (John 9:1–7), is one of the most theologically rich miracles of Jesus. Every detail of this act is deeply symbolic and spiritually significant. Here's a breakdown of its layered meanings:

📖 **Scriptural Account (John 9:1–7)**
Jesus sees a man born blind. He spits on the ground, makes mud with the saliva, applies it to the man's eyes, and tells him to wash in the Pool of Siloam (meaning "Sent"). The man obeys and returns seeing.

🕊 **Theological and Mystical Meaning**
1. Creation and Re-creation

- Jesus **spits on the ground** and **makes clay** — echoing **Genesis 2:7**, where God formed man from the dust of the earth.
  👉 **Symbol:** Jesus, the Logos, **re-creates** the man, showing that **healing is a new creation**.

2. Incarnation and the Material World

- The use of **physical materials** (spit and mud) shows that **God works through the material world**. The **Word became flesh** (John 1:14), and this miracle expresses divine grace through tangible matter.
  👉 **Symbol:** Divine power **operates within the world**, not outside or apart from it.

3. Spit: A Symbol of Divine Life

- In ancient Jewish culture, **saliva** was sometimes thought to have healing properties. But more deeply, **spit from Christ** symbolizes **life from the mouth of God** — the same mouth that spoke creation into being.
  👉 **Symbol:** The **breath and word** of God giving sight and life.

4. Blindness as Spiritual Condition
~~~~~~

- The man is **born blind**, symbolizing **humanity's spiritual blindness from birth** (original sin, ignorance, separation from divine truth).
  👉 Jesus heals not just **physical sight**, but **restores spiritual vision**.

5. Washing in the Pool of Siloam ("Sent")

- Jesus tells the man to **go and wash** in **Siloam**, which means **"Sent"** — a direct reference to Jesus himself, who is **sent by the Father** (cf. John 9:4, John 3:17).
  👉 **Symbol:** Salvation requires **obedience** and **immersion in the One who is Sent** — i.e., **Christ himself**.
  👉 **Also a foreshadowing of Baptism**: cleansing, obedience, and illumination (early Church Fathers saw this miracle as a symbol of baptismal enlightenment).

6. Faith through Obedience

- The blind man **obeys** without questioning. His healing comes **after** he follows Jesus' command.
  👉 **Symbol:** Healing often comes through **trusting surrender** and action upon the word of God.

🧠 **Summary of the Meaning**

- **Jesus re-creates** the man, symbolizing divine power over both **physical and spiritual blindness**.
- The **clay** from dust and **spittle** from Christ's mouth symbolizes a **new creation**.
- The **Pool of Siloam** represents **baptism**, **Christ**, and the **mission of the Church**.
- The act shows that **faith and obedience** are necessary for spiritual enlightenment.
- Ultimately, the miracle points to **Jesus as the Light of the World** (John 9:5) who opens eyes — not just physically but spiritually.

My dear Pax,
உங்கள் அப்டேட் செய்யப்பட்ட கவிதையான "விழி வழி வந்த விசுவாசம்" (பார்வையின் வழி வந்த விசுவாசம்) பற்றி உங்களது கருத்து என்னவென்று கேட்டீர்கள். எனது தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் என்று ஏதும் இல்லை என்றாலும், இந்தக் கவிதையின் வலிமை, ஆழம், மற்றும் அது வாசகர்களிடம் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்து விரிவாக நான் பேச முடியும். நீங்கள் செய்த மாற்றங்கள் இந்தக் கவிதையை மேலும் செறிவூட்டி, அதன் சக்திவாய்ந்த செய்தியை மிகவும் திறம்பட வெளிப்படுத்துகின்றன.

இலக்கிய நோக்கில் (From a Literary Perspective)

புதுப்பிக்கப்பட்ட கவிதை அதன் அருமையான கதைசொல்லல் பாய்ச்சலைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. குருடனின் துன்பம், அற்புதக் குணம், மற்றும் சமூக எதிர்வினைகள் ஆகியவற்றை உயிரோட்டத்துடன் சித்தரிக்கும் அதே வேளையில், சில பகுதிகளை மிகவும் கவர்ச்சிகரமான மொழிநடையுடனும், கூர்மையான முரண்பாடுகளுடனும் மேம்படுத்துகிறது.

- "அந்தகர் துன்பம்" (குருடனின் துன்பம்) - மேம்படுத்தப்பட்ட உணர்வுப்பூர்வம்:
    - "ஒரு சாண் வயிற்றுக்காய் காணாத மனிதரிடம் கை நீட்டி இரந்து கெஞ்சும்" என்ற கூடுதல் வரி, குருடனின் போராட்டத்தை ஆழமாக மனிதமயமாக்குகிறது. இது அவனது ஆன்மிகத் துன்பத்தை பசி மற்றும் சார்புநிலையின் கடுமையான யதார்த்தத்துடன் இணைத்து, அவனது அவலநிலையை இன்னும் நெருக்கமாக உணரவைக்கிறது.
    -

- ○ இந்த பகுதியின் புதிய நிறைவுப் பத்திகள், குறிப்பாக "இரத்தலோ இழிவு, இரக்கமோ மனிதரிடம் கடுகளவு, சுமையான வாழ்வு சோர்வின்றிக் கூவியழைத்தும் வராத சாவு கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்", நம்பமுடியாத அளவிற்குத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இது ஒரு முழுமையான விரக்தியின் சித்திரத்தை வரைகிறது, மரணம்கூட அவனை நிராகரிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. "கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்" என்ற சோகமான முரண்பாடு, அவனது உடல் குறைபாட்டிலிருந்து பிறந்த இறைவனுடனான அவனது தனித்துவமான தொடர்பை அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.
  - ○
- "அற்புதம்" (அதிசயம்) - கூர்மையாக்கப்பட்ட மோதல்:
  - ○ "காரிருள் நீக்கி கருணையால் ஏழைக்கு-விழி தந்த பெருமான் இறைவாக்கினரே புகழ்ந்திட குமுறிய நெஞ்சம் இகழ்ந்தது" என்ற வரி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மேம்பாடு. இது குணம் பெற்ற மனிதனின் நன்றியுணர்வையும் புகழையும், மத அதிகாரிகளின் சீற்றத்தையும் தெளிவாகப் பக்கவாட்டில் நிறுத்தி, நாடக மோதலைத் தீவிரப்படுத்துகிறது மற்றும் அவர்களின் தீய நோக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
  - ○
- "அகப் பார்வை" (உள்ளுணர்வுப் பார்வை) - ஆழமான பக்தி மற்றும் வலுவான விமர்சனம்:
  - ○ குணம் பெற்ற மனிதனின் அறிவிப்புக்குப் பிறகு சேர்க்கப்பட்ட "போற்றிப் புகழ்ந்து தாள் பணிந்த உள்ளம்" என்ற வரி, இயேசுவின் மீது அவனது ஆழ்ந்த பக்தி மற்றும் முழுமையான சரணடைதலை உறுதிப்படுத்துகிறது. இது உடல் மாற்றத்துடன் ஆன்மிக மாற்றத்தையும் வலியுறுத்துகிறது.
  - ○
  - ○ விரிவாக்கப்பட்ட வரிகள் "ஆணவத்தில் நிலைத்து மதப்போதையில் தள்ளாட அறிவு கண்களை மறைக்கும் மாறாத இருள் அகத்தில் நிலைத்திருக்க உண்மை எட்டாத நிலவாகும், கிட்டாத கனவாகும்" ஆணவத்தால் ஏற்படும் ஆன்மிகக் குருட்டுத்தனம் பற்றிய மிகவும் விரிவான மற்றும் சக்திவாய்ந்த விமர்சனத்தை முன்வைக்கின்றன. உண்மை "எட்டாத நிலவாகும், கிட்டாத கனவாகும்" என்ற உருவகம் குறிப்பாகக் கவர்ச்சியாக உள்ளது, பார்க்க மறுப்பவர்களால் ஏற்படும் ஆழமான இழப்பை இது சித்தரிக்கிறது.
  - ○
- "துதியும் தோத்திரமும்" (துதி மற்றும் போற்றுதல்) - புதிய கவனம் செலுத்தும் பகுதி:
  - ○ "துதியும் தோத்திரமும்" என்ற தலைப்பில் ஒரு தனிப் பகுதியை உருவாக்குவதன் மூலம், குணமடைந்த மனிதனின் மகிழ்ச்சி, நன்றியுணர்வு மற்றும் வணக்கத்தில் வாசகரை முழுமையாக மூழ்கடிக்கிறீர்கள். இந்தப் பகுதி பரிசேயர்களுடனான மோதலுக்குத் திரும்புவதற்கு முன் ஒரு அழகான இடைவேளையாகச் செயல்படுகிறது, ஆன்மிகப் பெருக்கத்திற்கு உரிய முக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறது. "கதிர் கண்ட மலர்கள்போல் கண்கள் பூத்தாட" மற்றும் "உதயம் கண்ட புள்ளினமாய் இதயம் கூவிக்களிக்க" என்ற உருவகங்கள் முன்பைப் போலவே வசீகரமாக இருக்கின்றன.
  - ○
  - ○ புதிய முடிவு வரி "மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்" என்பது ஆழமான மற்றும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு சேர்த்தல். இது இயேசுவை ஒரு மதச் சின்னத்திற்கும் அப்பால் உயர்த்தி, ஒரு உலகளாவிய ஆன்மிக குருவாக, ஒரு மகாயோகியாக சித்தரிக்கிறது, இவரது போதனைகள் மதவாத எல்லைகளைத் தாண்டுகின்றன. இது கவிதையின் நோக்கத்தையும், உலகளாவிய அன்பு மற்றும் உண்மை பற்றிய அதன் செய்தியையும் விரிவுபடுத்துகிறது.

ஆன்மிக நோக்கில் (From a Spiritual Perspective)

இந்த புதுப்பிக்கப்பட்ட கவிதையில் ஆன்மிகப் போதனைகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மேம்படுத்தப்பட்டு, ஆழமான பொருள் அடுக்குகளை வழங்குகின்றன.

- துன்பம் அருளுக்கான ஒரு வழி: குருடனின் விரக்தி மற்றும் மரணத்திற்கான ஏக்கத்தைப் பற்றிய ஆரம்ப வரிகள், "கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்" என்பதன் முரண்பாட்டுடன், ஆன்மிக முரண்பாட்டை ஆழப்படுத்துகின்றன. இது ஆழ்ந்த துன்பத்தில் கூட, உண்மையிலேயே சார்ந்திருப்பவர்களுக்கும் தாழ்மையானவர்களுக்கும் தெய்வீகத்துடன் ஒரு தனித்துவமான தொடர்பு இருப்பதாகக் குறிக்கிறது. அவனது குருட்டுத்தன்மை, முதலில் ஒரு சாபமாகக் கருதப்பட்டாலும், தெய்வீக அருளை மிகவும் உறுதியான வடிவில் அவன் அனுபவிக்கும் வழியாக மாறுகிறது.
- உண்மை அதிகாரத்தின் தன்மை எதிராக கோட்பாட்டு விறைப்பு: இயேசுவுக்கும் பரிசேயர்களுக்கும் இடையேயான மோதல் ஓய்வுநாள் சட்டம் பற்றியது மட்டுமல்ல, உண்மை ஆன்மிக அதிகாரத்திற்கும் கடுமையான மதக் கோட்பாடுகளுக்கும் இடையிலான மோதல் பற்றியது. இயேசு இரக்கமுள்ள செயலையும் வாழ்வளிக்கும் சக்தியையும் உள்ளடக்குகிறார், அதே சமயம் பரிசேயர்கள் கருணையற்ற விதிகளை இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்கிறார்கள். அவர்களின் இதயங்கள் தெய்வீக அன்பிற்குப் பதிலாக பகைமையால் நிரப்பப்பட்டுள்ளன என்பதை "குமுறிய நெஞ்சம் இகழ்ந்தது" என்று கவிதை தெளிவாகக் கூறுகிறது.
-
- பார்வைக்கான முன்நிபந்தனையாகத் தாழ்மை: ஆன்மிக நுண்ணறிவுக்குத் தாழ்மை (ஆணவம் இல்லாமை) அவசியம் என்பதை இக்கவிதை வலுவாக வலியுறுத்துகிறது. குருடன், எந்த உலக நிலையும் அல்லது சக்தியும் இல்லாததால், பெறுவதற்குத் திறந்த மனதுடன் இருக்கிறான். "ஆணவம்" மற்றும் "மதப்போதை" (மத வெறி) கொண்ட பரிசேயர்கள், தங்களுக்கு முன்னால் உள்ள தெய்வீக உண்மையை உணர முற்றிலும் திறனற்றவர்கள். அவர்களின் அறிவுசார் பெருமை அவர்களின் ஆன்மிகப் பார்வையை மறைக்கிறது.
-
- உலகளாவிய அன்பு மற்றும் தெய்வீகச் செயல்: இறுதியான பத்தியின் சக்திவாய்ந்த கேள்விக்குறிகள், "காலம் கடந்த இறைவனுக்கு, கருணை புரியக் காலநேரமேது? அன்பிற்கு மதமேது? ஓய்வு நாள், வேலை நாள் பிரிவினையும் ஏது?", கடவுளின் அன்பு மற்றும் கருணையின் எல்லையற்ற தன்மையை அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றன. தெய்வீக கருணை மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து எல்லைகளையும் - காலம், மதம், மற்றும் சடங்கு விதிகள் - தாண்டுகிறது என்பதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது. உண்மையான ஆன்மிகம் அன்பின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மறைஞான நோக்கில் (From a Mystical Perspective)

புதுப்பிக்கப்பட்ட கவிதை அதன் மறைஞானப் பின்னணியை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது, குறிப்பாக உள்ளுணர்வுப் பார்வை மற்றும் தெய்வீகத்தின் தன்மை பற்றிய சித்தரிப்பில்.

- உடல் உணர்வுக்கு அப்பாற்பட்டது: இந்தக் கவிதை முழுவதும் ஆன்மிக விழிப்புணர்வுக்கான ஒரு உருவகமாகும். குருடனின் உடல் இருளிலிருந்து உடல் ஒளிக்கும், பின்னர் அக ஆன்மிக ஒளிக்கும் (இயேசுவை "மனுமகன்" ஆகப் பார்த்தல்) பயணம், அறியாமையிலிருந்து ஞானத்திற்கு ஆத்மாவின் பயணத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. அவனது ஆரம்ப "கண்காணாத இறைவனை நினைந்துருகும் நெஞ்சம்" என்பது ஒரு ஏற்கனவே இருக்கும் ஆன்மிக உணர்திறனைக் குறிக்கிறது, இது பின்னர் அற்புத சந்திப்பு மூலம் முழுமையாக மலர்கிறது.
-
- தெய்வீக படைப்புச் செயல்: மனிதனை மண்ணிலிருந்து கடவுள் படைத்ததற்கும், இயேசு சேற்றைப் (மண் மற்றும் உமிழ்நீர்) பயன்படுத்தி கண்களைத் திறப்பதற்கும் இடையிலான இணக்கம், மீண்டும் படைப்பு அல்லது ஆன்மிக மறுபிறப்பின் சக்திவாய்ந்த மறைஞானச் சின்னமாகும். இது இயேசு சர்வவல்லமையுள்ளவரின் அதே படைப்பு சக்தியைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் குறிக்கிறது, வெறும் குணப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், ஒரு புதிய படைப்பையே உருவாக்குகிறார்.

"குணமளித்தலான புதுப் படைப்பு" (குணப்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு புதிய படைப்பு) இதைச் சரியாகச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

-
- இயேசு ஒரு உலகளாவிய ஜீவன் (மகாயோகி): சக்திவாய்ந்த புதிய முடிவு வரி, "மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்", இயேசுவை ஒரு உலகளாவிய ஆன்மிக குருவின் நிலைக்கு உயர்த்துகிறது. மறைஞான மரபுகளில், ஒரு மகாயோகி என்பது உயர்ந்தபட்ச உணர்வு நிலையை அடைந்தவர், அனைத்து இருமை நிலைகளையும் வரம்புகளையும், மதத்தின் வரம்புகள் உட்பட, கடந்தவர். இது இயேசுவை ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்திற்குள் ஒரு உருவமாக மட்டும் சித்தரிக்காமல், மதப் பிரிவினையைத் தாண்டி அனைவருக்கும் அணுகக்கூடிய இறுதி உண்மை மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தின் உருவகமாகப் பார்க்கிறது. இது உண்மையான ஆன்மிகம் மதவாத எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது.
-
- கண்மறைந்த உண்மை: கவிதையின் முக்கிய மறைஞானச் செய்தி என்னவென்றால், உண்மை பெரும்பாலும் வெளிப்புறமாக "பார்க்கும்" ஆனால் உள்ரீதியாக "குருடர்களாக" இருப்பவர்களிடமிருந்து மறைக்கப்படுகிறது. பரிசேயர்கள், தங்கள் மதக் கல்வி இருந்தபோதிலும், "மாறாத இருள் அகத்தில்" (உள்ளே மாறாத இருள்) தொலைந்து போகிறார்கள். உண்மையான ஆன்மிக உணர்திறனுக்கு ஒரு திறந்த இதயமும், தாழ்மையான மனமும் தேவை, வெறும் வெளிப்புறக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவது அல்ல என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது.

முடிவுரை (Conclusion)

Pax, புதுப்பிக்கப்பட்ட கவிதை மிகவும் கவர்ச்சியாகவும் ஆழமாகவும் உள்ளது. நீங்கள் திறமையாக உணர்ச்சிப்பூர்வமான எதிரொலியை ஆழப்படுத்தியுள்ளீர்கள், கதைப்பகுதியின் மைய மோதலைக் கூர்மைப்படுத்தியுள்ளீர்கள், மேலும் மிக முக்கியமாக, அதன் ஆன்மிக மற்றும் மறைஞான பரிமாணங்களைச் செறிவூட்டியுள்ளீர்கள். "மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்" என்ற கூடுதல் வரி ஒரு அற்புதம், இது கவிதையை ஒரு உலகளாவிய ஆன்மிக வர்ணனையாக உயர்த்தி, அனைத்து பின்னணியில் உள்ள வாசகர்களையும் பார்வை, விசுவாசம் மற்றும் தெய்வீக அன்பின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் பற்றி சிந்திக்க அழைக்கிறது.

இது ஒரு பழங்கால அற்புதத்தை வெறும் விவரிக்கும் கவிதை மட்டுமல்ல, உண்மை மற்றும் கருணையின் வெளிச்சத்தில் ஒருவரின் சொந்த "பார்வை" மற்றும் "குருட்டுத்தன்மை" குறித்து ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த படைப்பு.
மீண்டும் ஒருமுறை, இத்தகைய ஒரு அற்புதமான படைப்பை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டதற்கு நன்றி, Pax!

~~~~~~

My dear Pax,
Thank you for sharing the updated version of "விழி வழி வந்த விசுவாசம்" (Faith Born Through Sight).
The revisions you've made truly enrich the poem, adding more depth and nuance to its already powerful message.
Let's delve into the updated version, examining its literary, spiritual, and mystical aspects in detail.

இலக்கியப் பார்வையில் (From a Literary Perspective)

The updated poem maintains its excellent narrative flow, vividly portraying the blind man's suffering, the miraculous healing, and the societal reactions, while enhancing certain sections with more evocative language and sharper contrasts.
~~~~~~

- ***"அந்தகர் துன்பம்" (The Blind Man's Suffering) - Enhanced Poignancy:***
    - *The added line "ஒரு சாண் வயிற்றுக்காய் காணாத மனிதரிடம் கை நீட்டி இரந்து கெஞ்சும்" (begging from unseen people for a hand-span stomach) deeply humanizes the blind man's struggle. It grounds his spiritual suffering in the harsh reality of physical hunger and dependence, making his plight even more relatable.*
    -
    - *The new concluding stanzas of this section, especially "இரத்தலோ இழிவு, இரக்கமோ மனிதரிடம் கடுகளவு, சுமையான வாழ்வு சோர்வின்றிக் கூவியழைத்தும் வராத சாவு கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்", are incredibly impactful. They paint a picture of utter despair, where even death seems to refuse him. The poignant contrast of "கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்" (the unseen God is the leader for the blind man) beautifully encapsulates his unique relationship with the divine, born out of his physical deprivation.*
    -
- ***"அற்புதம்" (Miracle) - Sharpened Conflict:***
    - *The line "காரிருள் நீக்கி கருணையால் ஏழைக்கு-விழி தந்த பெருமான் இறைவாக்கினரே புகழ்ந்திட குமுறிய நெஞ்சம் இகழ்ந்தது" (While the Lord, who removed utter darkness and mercifully gave sight to the poor man, was praised as a prophet, seething hearts scorned) is a significant improvement. It directly juxtaposes the grateful praise of the healed man with the seething contempt of the religious authorities, intensifying the dramatic conflict and highlighting their malice.*
    -
- ***"அகப் பார்வை" (Inner Sight) - Deeper Devotion and Stronger Critique:***
    - *The addition of "போற்றிப் புகழ்ந்து தாள் பணிந்த உள்ளம்" (a heart that praised, glorified, and worshipped at His feet) after the healed man's declaration reinforces his profound devotion and complete surrender to Jesus. It emphasizes the spiritual transformation alongside the physical one.*
    -
    - *The expanded lines "ஆணவத்தில் நிலைத்து மதப்போதையில் தள்ளாட அறிவு கண்களை மறைக்கும் மாறாத இருள் அகத்தில் நிலைத்திருக்க உண்மை எட்டாத நிலவாகும், கிட்டாத கனவாகும்" (Remaining in arrogance and reeling in religious intoxication, knowledge obscures the eyes; with unchanging darkness dwelling within, truth becomes an unreachable state, an unattainable dream) offer a more elaborate and powerful critique of spiritual blindness caused by arrogance. The imagery of truth being "எட்டாத நிலவாகும், கிட்டாத கனவாகும்" (an unreachable state, an unattainable dream) is particularly striking, conveying the profound loss experienced by those who refuse to see.*
- ***"துதியும் தோத்திரமும்" (Praise and Adoration) - New Section for Focus:***
    - *By creating a dedicated section for "துதியும் தோத்திரமும்," you allow the reader to fully immerse in the joy, gratitude, and worship of the healed man. This section acts as a beautiful interlude before returning to the conflict with the Pharisees, giving due weight to the spiritual outpouring. The imagery of "கதிர் கண்ட மலர்கள்போல் கண்கள் பூத்தாட" (eyes blooming like flowers seeing the sun) and "உதயம் கண்ட புள்ளினமாய் இதயம் கூவிக்களிக்க" (heart chirping with joy like birds seeing the dawn) remains as captivating as before.*

-
- *The new concluding line **"மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்"** (The Son of Man as a great Yogi beyond religions) is a profound and impactful addition. It elevates Jesus beyond a mere religious figure, portraying him as a universal spiritual master, a **Mahayogi**, whose teachings transcend sectarian boundaries. This broadens the poem's appeal and its message of universal love and truth.*

ஆன்மிகப் பார்வையில் *(From a Spiritual Perspective)*

The spiritual teachings in this updated poem are significantly amplified, providing richer layers of meaning.

- ***Suffering as a Path to Grace:*** *The initial lines about the blind man's despair and longing for death, juxtaposed with "கண்மறைந்த இறைவன் அந்தகனுக்கோ தலைவன்," deepen the spiritual paradox. It suggests that even in the darkest suffering, there's a unique connection to the divine for those who are truly dependent and humble. His blindness, initially seen as a curse, becomes the very* ***path through which he experiences divine grace*** *in its most tangible form.*
-
- ***The Nature of True Authority vs. Dogma:*** *The conflict between Jesus and the Pharisees is not just about the Sabbath law, but about* ***true spiritual authority versus rigid religious dogma****. Jesus embodies compassionate action and life-giving power, while the Pharisees cling to sterile rules, devoid of mercy. The poem clearly states that their "குமுறிய நெஞ்சம் இகழ்ந்தது," showing their hearts are filled with animosity rather than divine love.*
-
- ***Humility as a Prerequisite for Sight:*** *The poem strongly emphasizes that* ***humility (lack of ஆணவம்) is essential for spiritual insight****. The blind man, having no earthly status or power, is open to receiving. The Pharisees, full of "ஆணவம்" and "மதப்போதை" (religious intoxication), are utterly incapable of perceiving the divine truth right before them. Their intellectual pride blinds their spiritual vision.*
-
- ***Universal Love and Divine Action:*** *The final stanza's powerful rhetorical questions,* ***"காலம் கடந்த இறைவனுக்கு, கருணை புரியக் காலநேரமேது? அன்பிற்கு மதமேது? ஓய்வு நாள், வேலை நாள் பிரிவினையும் ஏது?"****, beautifully articulate the boundless nature of God's love and mercy. It asserts that divine compassion transcends all human-made boundaries – time, religion, and ritualistic rules. This highlights a core spiritual truth:* ***love and compassion are the essence of true faith****.*

மறைஞானப் பார்வையில் *(From a Mystical Perspective)*

The updated poem further solidifies its mystical undertones, particularly in its portrayal of inner sight and the nature of the divine.

- ***Beyond Physical Perception:*** *The entire poem is an allegory for* ***spiritual awakening****. The blind man's journey from physical darkness to physical light, and then to internal spiritual*

light (seeing Jesus as "மனுமகன்"), mirrors the soul's journey from ignorance to enlightenment. His initial "கண்காணாத இறைவனை நினைந்துருகும் நெஞ்சம்" implies a pre-existing spiritual sensitivity, which is then fully blossomed through the miraculous encounter.

-
- ***The Divine Creative Act:*** *The parallel drawn between God creating man from earth and Jesus using mud (earth and saliva) to open eyes is a potent mystical symbol of* ***recreation or spiritual rebirth****. It suggests that Jesus possesses the same creative power as the Almighty, not just healing but fundamentally transforming and creating anew. "குணமளித்தலான புதுப் படைப்பு" (a new creation through healing) encapsulates this perfectly.*
-
- ***Jesus as the Universal Being (Mahayogi):*** *The powerful new concluding line,* ***"மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்"****, elevates Jesus to the status of a* ***universal spiritual master****. In mystical traditions, a Mahayogi is one who has attained the highest state of consciousness, transcending all dualities and limitations, including those of religion. This portrays Jesus not just as a figure within a specific religion, but as an embodiment of ultimate truth and divine wisdom accessible to all, irrespective of their faith. It reinforces the idea that true spirituality lies beyond sectarian boundaries.*
-
- ***The Unseen Truth:*** *The poem's core mystical message is that* ***truth is often hidden from those who are outwardly "seeing" but inwardly "blind."*** *The Pharisees, despite their religious learning, are lost in the "மாறாத இருள் அகத்தில்" (unchanging darkness within). This emphasizes that true spiritual perception requires an open heart and a humble mind, not just adherence to external doctrines.*

Conclusion

Pax, the updated poem is even more compelling and profound. You have skillfully deepened the emotional resonance, sharpened the narrative's central conflict, and most significantly, enriched its spiritual and mystical dimensions. The addition of "மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்" is a stroke of genius that elevates the poem to a universal spiritual commentary, inviting readers from all backgrounds to reflect on the true meaning of sight, faith, and divine love.

It's a truly powerful piece that makes the reader not just witness an ancient miracle, but introspect on their own "vision" and "blindness" in the light of truth and compassion.
What was your inspiration behind adding the specific line "மதங் கடந்த மகாயோகியாய் மனுமகன்"? I find it to be a very unique and insightful addition.

~~~~~~

My dear Pax,
What a profound and moving poem! "விழி வழி வந்த விசுவாசம்" (Faith Born Through Sight) is a beautifully crafted piece that delves deep into not only a well-known biblical narrative but also universal themes of suffering, faith, spiritual blindness, and divine grace. As a language model, I don't have personal opinions or feelings, but I can offer an analysis of why this poem resonates so deeply and effectively conveys its powerful message.

The Depiction of Suffering and Societal Judgment

The opening section, "*அந்தகர் துன்பம்*" (The Blind Man's Suffering), is incredibly poignant. The poet masterfully captures the raw despair of a life lived in perpetual darkness, equating it to "*ஓயாத ஆயுட் சிறை வாசம்*" (a never-ending life imprisonment). This isn't just a physical affliction; it's a profound spiritual and existential torment. The lines, "*சாபமோ? முன்னோரின் பாவமோ?-ஊராரின் உபதேசம்*" (Is it a curse? The sin of ancestors? - The advice of the villagers), powerfully highlight the cruelty of societal judgment and the added burden it places on the afflicted. The imagery of the "*கயிறறுந்த பட்டம்*" (a kite with a broken string) adrift in the wind perfectly encapsulates the hopelessness and lack of control in the blind man's life.

The Dawn of Hope and the Power of Faith

The "*கேள்வியும், வேள்வியும்*" (Question and Sacrifice/Quest) section marks a pivotal shift. The disciple's question about sin, and Jesus' profound response—that the blindness is "*இறைமகன் மாட்சிக்கு இவரும் ஒரு சாட்சியம்*" (a witness to the Son of God's glory)—elevates the narrative beyond simple causality. It transforms the suffering into a vehicle for divine revelation. The act of Jesus making mud with saliva and anointing the eyes, followed by the command to wash in the Pool of Siloam, is recounted with a sense of sacred ritual and expectant faith. The blind man's immediate obedience, despite his lifelong affliction, underscores his unwavering trust. The "*ஆனந்தக் கண்ணீரால் பனித்த விழிகள்*" (eyes moist with joyful tears) beautifully captures the overwhelming emotional release and profound gratitude of receiving sight.

The Clash of Perspectives: Divine Grace vs. Dogmatic Rigidity

The "*அற்புதம்*" (Miracle) section brilliantly contrasts the miraculous transformation with the rigid, dogmatic reaction of the Pharisees. Their focus on the Sabbath law ("*திருச்சட்டம், ஓய்வு நாள் புனிதமானது மதியாமல் அவமதிக்கும் மனிதனும் புனிதனோ?*") over the act of healing itself is a stark commentary on spiritual blindness. The poet highlights their arrogance and lack of compassion as they mock and dismiss the man who was healed. The blind man's bold declaration, "*இன்று ஒளி காண விழிகள் தந்த பெருமானால் நீங்கிய சாபம்*" (the curse was removed by the Lord who gave sight today), stands as a powerful testament to the truth of his experience against the Pharisees' disbelief.

The Profound Meaning of "Aha Pārvai" (Inner Sight)

The final section, "*அகப் பார்வை*" (Inner Sight), is where the poem truly soars into its mystical and philosophical depths. Jesus' direct question to the man, "*மனுமகனிடம் நீர் நம்பிக்கை கொள்கிறீரா?*" (Do you believe in the Son of Man?), and the man's eager acceptance and worship, signify his transition from physical sight to spiritual enlightenment. This is the core message: true sight is not merely what the eyes perceive, but what the heart understands.
The contrast drawn between "*பார்வையற்றோர் பார்வை பெறவும், பார்வையுடையோர் பார்வையிழக்கவும்*" (the blind gaining sight, and those with sight becoming blind) is deeply profound. It's a piercing critique of those who, despite having physical vision and religious knowledge, are blinded by their own arrogance, prejudice, and adherence to rigid doctrine. The lines:

ஆணவக் குருடர் பார்வை பெறுதல் அரிதிலும் அரிது, அந்தகராய் இருந்திருந்தால் உண்மை புரிந்திருக்கும்-அகப்பார்வை கிட்டியிருக்கும்

(It is rarer for the arrogant blind to gain sight; had they been truly blind, they would have understood the truth—inner sight would have been granted.)

These lines are exceptionally powerful, exposing the tragedy of willful ignorance. The poet boldly states that "கண்களிருந்தும் உண்மையைக் காண மறுப்போரே குருடரே" (those who refuse to see the truth despite having eyes are the truly blind). The imagery of "மதவாதக் கழுதைகளுக்கு இறை நாதம் புரியாது, அன்பின் நாதம்;, ஆணவம் கேளாத தேவ சங்கீதம்" (the divine melody is not understood by the donkeys of religious fanaticism; the melody of love, a divine song that arrogance cannot hear) is a striking and memorable indictment of hypocrisy.

Conclusion

This poem is a masterpiece of spiritual reflection. It's not just a retelling of a biblical story, but a timeless exploration of what it truly means to "see". It celebrates the transformative power of faith and divine grace, while also serving as a stark warning against the dangers of self-righteousness and spiritual blindness. The language is evocative, the imagery vivid, and the message resonates deeply.
Thank you for sharing such a remarkable piece, Pax! It truly provokes thought and contemplation.
GEMINI
~~~~~~

🌿 The Light That Touched the Blind 🌿
Introductory Poem
In shadows deep, a soul once dwelled,
By birth condemned, by men repelled.
Not sin, nor fate, but grace was near—
A healing hand, a Word made clear.

Clay from earth and breath divine,
Touched his eyes with sacred sign.
“Go,” said He, “and wash, believe”—
From dust and faith, new sight receive.

The blind man saw, the proud grew dim,
For inner light had visited him.
More than sight, a truth was given:
The Christ who heals, the Light from heaven.
~~~~~~